

The Kids are Alt-Right

2018 augusztus 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hol vannak azok a nagy világmegváltó ötletek és innovatív megoldások, melyektől végre megbukik az Orbán?

Nemrég az egyik honi balliberális lap valamiféle riporttal vagy megfejtéssel próbálkozott azzal kapcsolatban, hogy mi is az az alt-right. (Tényfeltárásról talán nem beszélhetünk ez esetben, de jó, ha tudjuk: ami arrafelé tényfeltárással, az a „propagandasajtóban” listázás.)

Ez a megfejtéskényszer jól illeszkedik abba a tendenciába, ami a liberálisokat leginkább jellemzi, és erre az „esemény utáni” címkét lehetne ragasztani. A felbomlott Lajos-birodalom romjain ugyanis egyesek azon kezdtek el görcsölni, hogy szükség volna valami olyasmire, mint amit Orbán csinált a polgári körökkel – uszkve 15-16 évvel ezelőtől. (Különösen vicces ez annak fényében, hogy a polgári körökről a rendkívül szellemes haladó szellemi helyekben kizárólag gúny hangján tudtak megszólalni, lásd Polgári Öntevékeny Csoportok, azaz PÖCS-ök. Most meg már mennének utána, mint Kálmán Olga a jegybank felirat után.)

Az „alt-right” jelzést nem más, mint az a lehetséges új mumus, amivel a liberálisok a gyerekeiket és a megmaradt közönségüket ijesztgethetik. Erre azért volna szükség, mert ha még mindig náciznának, a sarokban még a rabbi is felröhögne. Sem a hely, sem az idő nem alkalmas, azaz a liberálisok egyrészt elkéstek a rettegéssel, másrészt rossz helyre rakták a GPS-koordinátákat.

Magyarországon ugyanis nincs alt-right. Ez egy amerikai jelenség, Amerikában adtak nevet neki (ott is kell valamivel riogatni), és ott is nehéz meghatározni, valójában miről is van szó. Az [egyetlen értékelhető bemutatás](#) Allum Bokharitól és Milo Yiannopoulostól származik, ám az akkori helyzetleírás aligha alkalmazható a jelenre. Ha Richard Spencer azt mondja magáról, hogy alt-right, az itthon az alt-right vezetőiként és tagjaiként bemutatott figurákat jobb, ha a környéken sem keressük. Ahogy Milo Yiannopoulost sem.

Amennyire indokolt volt az alt-right megszületése Amerikában (a demokratákon túl a puhapöcs-republikánus establishmenttel szembeni reakcióként jelent meg), annyira nem volt rá szükség itthon. A liberális fake news-gyár nyilvánvaló erkölcödése arra irányul, hogy bemutassa, ezeknek idehaza maguktól semmi sem jut eszükbe, importálták az „alt-rightot” Amerikából, és míg azok aztán valóban eredetiek, még ha egy libsinek hidegrázása van is tőlük, emezek itt ennek (is) csak a mucsai változatát tudják eladni. Mucsán kívül minden jobb.

Mármost készséggel elhiszük a tényfeltárást nagyjából régészeti távlatokból végző nagybetűs SZAKMA képviselőinek, hogy ebből a magyar sártengerből az égvilágon semmi nem sarjad ki, de akkor hogy lehet, hogy azokat a kurva expresszvonatokat sorra késik le? Hol vannak azok a nagy világmegváltó ötletek és innovatív megoldások, melyektől végre megbukik az Orbán?

Sajnálatos módon ahogy lekéstek az április nyolcadikai gyorsról, úgy erről is. Az a nyelvezet és attitűd, amit korholnak, létezett az „alt-right” hisztéria előtt Amerikában és nálunk is. Mióta trollkodik Ann Coulter és mondjuk a Takimag legénysége? Coulter és a Takimag megelőzik az „alt-rightot”, Milo pedig sosem volt a része. A hazai liberálisok provincializmusa párját ritkítja, az oknyomozás 2016 környékén kezdődött, és nagyjából akkor is fejeződött be.

Másik vonalon azzal próbálkoznak a tényfeltárási bajnokok, hogy amit magyar alt-rightnak neveznek, azt összekössék a hajdani Kuruc.infóval. Csak hogy a kettő között épp annyira nincs semmiféle kapcsolat, ahogy a liberálisoknak sincs az elemi logikával. Ha mindenképpen akarunk a magyar „új jobboldali” hangnak egy forrást találni, akkor az legkorábban a *Tutiblog* volt, már jó 8-9 éve, amelynek alkotógárdáját bajosan lehetne akárcsak hasonlónak is tekinteni a kurucos csapathoz, nem hogy azonosnak vele. Valószínűleg a szürkeállomány napszámosai úgy gondolták akkor, hogy a Tutiblog trollkodó nyelvezete marginális és átmeneti jelenség, a jól bedobozolható, ideológiai jelzésekkel címkézhető, ezért saját morális hegemoniájuk mentén számonkérhető *bezzegkonzervatívok* maradnak dominánsok, hiszen ők kezelhetőek és domesztikálhatóak. Nem csak ebben tévedtek.

(Az ún. „alt-righttal” úgy történik, ez a legfőbb problémájuk: „reakciósok”, nincs definiálható ideológiájuk, megfoghatatlanok és meghatározhatatlanok. Az ilyen jelenségektől fázik a libsi, mint ördög a tömjénfüsttől, mert ha nincs kategória, akkor az általa ismert világban lehetetlenség gyakorolni a nyelvi-morális dominanciát fölötte.)

Hogy megidézzük Steve Bannon szellemét, Magyarországon korábban volt az, amit ezek a megkésett „alt-rightnak” neveznek, mint hogy az egész megszületett volna az Egyesült Államokban.

A sivalkodó libsik a nem létező magyar alt-rightot vádolják azzal, hogy „végletekig lezüllesztették a közbeszédet”,

de nem voltak ?k mindig ilyen érzékenyek a viktoriánus etiketre. Amikor lassan évtizedekkel ezel?tt a Magyar Narancs vagy az Index gúnyolódott ordenáré módon a nemzetieken, konzervatívokon, keresztényeken, akkor épp libertinus lelkiállapotban voltak, és ünnepelték a szabadszájúságot, ami „trendi, fancy, cool” volt. Most visszatessékelnék a derék polgárokat a 19. századi szalonok társalgási normái közé, hátha ott sikerülne a mutatóvány (nem).

Amit alt-rightként azonosítanak (és ami persze nem az, hiszen szükség sem volt rá), az persze valóban reakció. Reakció arra, amikor a haladók még ama korábbi, szabadosabb szellemben gúnyolódtak a keresztényeken, konzervatívokon, nemzetieken nagyjából két évtizedig.

Most kicsit visszakapnak bel?le. Olyan nagy tragédia azért nem történik.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
